

INSPEKCJA WETERYNARYJNA

I N S T R U K C J A

GLÓWNEGO LEKARZA WETERYNARII

nr GIWbż-500-1/2013

3 kwietnia 2013 r.

**w sprawie nadzoru nad ubojem świń, bydła, kur
lub kurcząt i indyków w rzeźniach**

Kwiecień 2013 r.

Niniejsza Instrukcja została wydana na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744, z późn. zm.).

1. WSTĘP.

Biorąc pod uwagę, że obecnie obowiązujące prawodawstwo nie reguluje kwestii liczby osób wyznaczonych do wykonywania czynności w ramach sprawowania nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźniach, czasu wykonywania czynności urzędowych tych osób oraz czasu badania poubojowego, Główny Lekarz Weterynarii uznał za konieczne wydanie niniejszej instrukcji.

Należy mieć na względzie wagę i niezaprzeczalny wpływ ww. zagadnień na jakość sprawowanego nadzoru.

Należy przypomnieć, że ww. zagadnienia były wcześniej uregulowane ustawami, rozporządzeniami, instrukcjami i pismami okólnymi, aktualnie już nieobowiązującymi.

Należy zwrócić uwagę na fakt, że niedostateczny czas badania poubojowego mięsa połączony z pracą osób pozbawionych odpowiedniego wypoczynku, niesie ryzyko niewłaściwej oceny zdrowotnej produktów pochodzenia zwierzęcego.

Poprawa bezpieczeństwa, higieny i ochrony zdrowia osób wyznaczonych do wykonywania czynności w ramach sprawowania nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźniach poprzez wdrożenie niniejszej instrukcji jest sprawą priorytetową, a względy ekonomiczne są kwestią drugorzędną.

W celu zapewnienia właściwego badania mięsa zwierząt rzeźnych w rzeźniach, koniecznym stało się określenie norm dotyczących minimalnego czasu badania poubojowego poszczególnych gatunków zwierząt rzeźnych oraz określenie maksymalnego czasu wykonywania czynności urzędowych lekarza weterynarii i personelu pomocniczego.

Uwzględnienie czynników ze wskazaniem czynności urzędowych, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004 r., str. 206—320, z późn. zm.; Polskie wydanie specjalne: rozdz. 3, t. 45, str. 75 – 119), daje możliwość określenia minimalnej liczby osób sprawujących nadzór nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźniach.

Niniejsza instrukcja dotyczy nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźniach, wykonywanego przez lekarzy weterynarii i personel pomocniczy, wyznaczonych na podstawie art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744, z późn. zm.), gdyż czas pracy pracowników Inspekcji Weterynaryjnej wynika z przepisów prawa powszechnie obowiązującego, a w szczególności z ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. (Dz. U. Nr 227, poz. 1505 z późn. zm.), a także z zawartych umów o pracę.

1.1. Definicje.

Dla celów niniejszej instrukcji stosuje się definicje zawarte w prawodawstwie wymienionym w ust. 1.3 instrukcji, jak również następujące definicje:

- 1) „zwierzęta rzeźne” – bydło, świnie, kury lub kurczęta i indyki,
- 2) „nadzór nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźniach” – czynności urzędowe obejmujące w szczególności wszystkie elementy badania przedubojowego i poubojowego, wydanie oceny mięsa, i audyt procedur zakładowych, w tym dotyczących przestrzegania przepisów o ochronie zwierząt w rzeźni,
- 3) „osoby wyznaczone” – lekarz weterynarii i osoby personelu pomocniczego wyznaczone na podstawie art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744, z późn. zm.).

1.2. Cel instrukcji.

Instrukcja określa szczegółowe zasady obsady przez powiatowych lekarzy weterynarii stanowisk badania osobami wyznaczonymi.

Instrukcja określa zatem:

- 1) minimalną liczbę osób wyznaczonych do nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźniach;
- 2) zasady sprawowania urzędowego nadzoru w rzeźniach,
- 3) sposób dokumentowania rozliczeń finansowych z przeprowadzonych czynności w ramach nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźniach;
- 4) minimalny czas trwania badania poubojowego mięsa w rzeźni na linii ubojowej.

1.3. Wykaz aktów prawnych.

Niniejsza instrukcja została opracowana zgodnie z poniższymi przepisami prawa powszechnie obowiązującego. W rozdziale 6 wprowadzono również niewynikające wprost z przepisów prawa zalecenia, co do potrzeby posiadania przez powiatowego lekarza weterynarii informacji dotyczących godzin rozpoczęcia i zakończenia nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźniach, w tym godzin rozpoczęcia i zakończenia uboju i obróbki poubojowej (tj. godziny pierwszego oszłomienia i godziny, kiedy ostatnie dwie półtusze będą znajdowały się na stanowisku badania). Zostały one poprzedzone zwrotem „zaleca się”.

Stosowanie niniejszej instrukcji, jako aktu prawa wewnętrznego, nie może prowadzić do naruszenia powszechnie obowiązujących przepisów prawa.

Na postanowienia niniejszej instrukcji nie należy powoływać się przy rozstrzyganiu o prawach i obowiązkach podmiotów prywatnych, gdyż nie jest ona dla nich wiążąca.

1. Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744, z późn zm.).
2. Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.).
3. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1099/2009 z dnia 24 września 2009 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania (Dz. Urz. UE L 303 z 18.11.2009, str. 1–30).
4. Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004 r., str. 206–320, z późn. zm.; Polskie wydanie specjalne: rozdz. 3, t. 45, str. 75 – 119) – zwane dalej „rozporządzeniem (WE) nr 854/2004”.
5. Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004 r., str. 1–141, z późn. zm.; Polskie wydanie specjalne: rozdz. 3, t. 45, str. 200 – 251).
6. Rozporządzenie Komisji WE nr 2074/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiające środki wykonawcze w odniesieniu do niektórych produktów objętych rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 i do organizacji urzędowych

kontroli na mocy rozporządzeń (WE) nr 854/2004 oraz (WE) nr 882/2004, ustanawiające odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 852/2004 i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 853/2004 oraz (WE) nr 854/2004 (Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005 r., str. 27—59, z późn. zm.).

7. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu czynności wykonywanych przez osoby niebędące pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej oraz kwalifikacji tych osób (Dz. U. Nr 89, poz. 860, z późn. zm.).
8. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 marca 2006 r. w sprawie wymagań, jakim powinien odpowiadać projekt technologiczny zakładu, w którym ma być prowadzona działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr 59, poz. 415, z późn. zm.).
9. Ustawa z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.).
10. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 października 2006 r. w sprawie określenia spraw rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego lekarza weterynarii albo urzędowego lekarza weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii (Dz. U. z 2012 r. poz. 1367).

2. ZADANIA WYZNACZONEGO LEKARZA WETERYNARII W RZEŹNI.

Mając na uwadze przepisy rozporządzenia (WE) nr 854/2004, wyznaczony lekarz weterynarii wykonuje następujące czynności urzędowe określone w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 854/2004, dotyczące nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźniach.

Czynności realizowane poprzez audyt i kontrolę obejmują odpowiednio nadzór nad przestrzeganiem prawodawstwa weterynaryjnego.

3. OKREŚLENIE CZYNNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z PROCESU BADANIA PRZEDUBOJOWEGO

W szczególności należy przeprowadzić:

- kontrolę wymaganej dokumentacji przy przyjęciu zwierząt do rzeźni, ewentualna weryfikacja dokumentów towarzyszących zwierzętom (np. dokumenty łańcucha żywnościowego),

- sprawdzenie stanu zdrowia zwierząt w czasie wyładunku (zgodnie z Instrukcją Głównego Lekarza Weterynarii, nr GIWz.420 – 31/13 z dnia 28 marca 2013 r., w sprawie: postępowania przy prowadzeniu kontroli w rzeźniach pod względem dobrostanu zwierząt oraz raportowania o przeprowadzonych w tym zakresie kontrolach),
- ocenę stanu zdrowia zwierząt dostarczonych do rzeźni i wynikająca z tego ich selekcja na:
 - a) zwierzęta wymagające natychmiastowego uboju,
 - b) zwierzęta o wątpliwym stanie zdrowia (do izolatki),
 - c) zwierzęta kierowane do uboju w normalnym cyklu ubojowym,
 - d) zwierzęta zakwalifikowane do uboju po zakończeniu normalnego cyklu ubojowego,

4. OKREŚLENIE MINIMALNEGO CZASU RUTYNOWEGO BADANIA POUBOJOWEGO MIĘSA W RZEŹNI ORAZ MINIMALNEJ OBSADY STANOWISK BADANIA.

4.1. Minimalny czas rutynowego badania poubojowego głowy, tuszy, narządów wewnętrznych, tuszki powinien wynosić odpowiednio nie krócej niż:

1) bydło:

- głowa – 60 s, (nie licząc pobrania próbki na BSE)
- ośrodek – 60 s,
- przewód pokarmowy – 30 s,
- tusza (t.j. dwie półtusze) – 30 s;

2) świnię: (nie licząc pobrania próbki na włośnię)

- ośrodek – 30 s,
- przewód pokarmowy – 30 s,
- tusza (t.j. dwie półtusze) – 30 s;

3) kurczęta i kury rzeźne:

- tuszka i ośrodek – 1 s;

4) indyki:

- tuszka i ośrodek – 2,5 s.

Celem ułatwienia wykonywania czynności dotyczących badań odbywających się w rzeźni, w załączniku nr 1 do Instrukcji wskazano zagadnienia, które należy

uwzględnić w trakcie badania przedubojowego i poubojowego odbywającego się w rzeźni.

Należy przy tym bezwzględnie przestrzegać zasady, że przesuw tusz lub półtusze na stanowiskach badania poubojowego (bez względu na rodzaj przesuwu taśmy) powinien gwarantować wykonywanie badania zgodnie z obowiązującym prawem.

Powiatowy lekarz weterynarii podczas kontroli dokonywanej w rzeźni, powinien porównać zapisy dotyczące liczby zwierząt poddanych ubojowi, z maksymalną tygodniową zdolnością produkcyjną rzeźni wynikającą z zatwierdzenia.

W przypadku automatycznego przesuwu taśmy, szybkość przesuwu taśmy powinna być równa lub mniejsza od deklarowanej przez producenta linii ubojowej, natomiast nigdy nie powinna być większa.

4.2. Biorąc pod uwagę wymagania zawarte w aktach prawnych, do przeprowadzenia prawidłowego nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych oraz wypełniania dokumentacji weterynaryjnej zgodnie z zastanym stanem faktycznym konieczne jest obsadzenie następujących stanowisk:

- 1) badania przedubojowego (kontrola dokumentacji, identyfikacji i dobrostanu w tym warunku ich transportu, kontrola zdrowia zwierząt); w przypadku drobiu osoba wyznaczona powinna skontrolować dokumentację dostarczonych ptaków, dobrostan i warunki ich transportu;
- 2) oszalańniania i wykrwawiania (ocena prawidłowości ustawienia, kalibracji parametrów urządzeń do oszalańniania);
- 3) badania głów i pobierania próbek do badań w kierunku BSE (bydło);
- 4) badania ośrodków;
- 5) badania przewodów pokarmowych;
- 6) badania tusz;
- 7) pobierania próbek do badania laboratoryjnego mięsa na obecność włośni – w rzeźniach, w których próbki takie nie są pobrane w trakcie badania tusz;
- 8) badania laboratoryjnego mięsa na obecność włośni metodą wytrawiania (świnie);
- 9) znakowania (bydło, świnie).

Załącznik nr 2 do instrukcji w sposób szczegółowy określa minimalną liczbę osób, które powinny być wyznaczone do nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźni. Wytyczne w nim ujęte opracowano biorąc pod uwagęienne i miesięczne liczby zwierząt poddanych ubojowi, czas przeprowadzania pełnego badania poubojowego oraz zapewnienie niezbędnych przerw dla osób wyznaczonych.

W kolumnie pierwszej załącznika nr 2 dokonano podziału rzeźni w zależności od liczby zwierząt poddanych ubojowi w ciągu jednego dnia dla świń i bydła oraz w ciągu jednej zmiany produkcyjnej dla drobiu (kurcząt lub kur i indyków). Ze względu na potrzebę zapewnienia prawidłowego wykonywania czynności urzędowych, liczbę stanowisk badania niezbędnych do obsady i minimalny czas na daną czynność, należy mieć na uwadze liczbę zwierząt poddanych ubojowi w ciągu jednego dnia lub w ciągu jednej zmiany produkcyjnej.

W kolumnie drugiej załącznika nr 2 podane są liczby zwierząt poddanych ubojowi w ciągu jednego miesiąca biorąc za podstawę dwadzieścia dni pracy rzeźni. Dane te mają jedynie wartość informacyjną i pogładową.

Kolumna trzecia załącznika nr 2 określa czas rutynowego badania poubojowego głów, tusz, narządów wewnętrznych, tuszek. Dla bydła przyjęto minimalny czas badania głowy, ośrodka, przewodu pokarmowego, tuszy - 180 s, dla świń minimalny czas badania ośrodka, przewodu pokarmowego, tuszy - 90 s, dla kurcząt rzeźnych i kur minimalny czas badania poubojowego - 1 s, dla indyków minimalny czas badania poubojowego - 2,5 s. Minimalny czas badania dotyczy wyłącznie czynności bezpośrednio związanych z badaniem rutynowym i nie obejmuje m.in. takich czynności jak mycie i dezynfekcja narzędzi, rąk badającego, itp. W kolumnie tej podano orientacyjnie minimalny czas badania poubojowego dla maksymalnej liczby zwierząt poddanych ubojowi, wskazanych w poszczególnych wierszach tabeli. W kolumnie trzeciej ustalono również, jaka minimalna liczba osób powinna realizować wykonywanie wymienionych czynności.

W kolumnie czwartej załącznika nr 2 zawarto komentarz dotyczący minimalnej obsady lekarzy weterynarii i personelu pomocniczego, która jest niezbędna do przeprowadzania badań urzędowych zwierząt rzeźnych.

Załącznik nr 2 określa minimalną liczbę osób wyznaczonych. Mając na uwadze różną organizację dostaw zwierząt rzeźnych w każdej rzeźni i różnice w procesie technologicznym pozwala to na optymalne obsadzenie wszystkich niezbędnych stanowisk nadzoru w rzeźni. Powiatowi lekarze weterynarii powinni zapewnić równomierne obciążenie pracą na wszystkich stanowiskach badań. Wyjątek może stanowić obsadzenie stanowiska badania laboratoryjnego mięsa na

obecność włośni z uwagi na to, że tylko osoby wskazane w dokumentacji akredytacyjnej do autoryzacji wyników mogą dokonywać badania w kierunku włośni.

Załącznik nr 3 do instrukcji zawiera przykładowy schemat czasowy dotyczący badań sześciu próbek zbiorczych w kierunku włośni, który obowiązuje wyłącznie nieakredytowane stacje wytrawiania, oraz pozostałe akredytowane stacje wytrawiania, chyba że posiadają równoważną z załącznikiem 3 dokumentację w ramach wprowadzonej akredytacji.

Jeżeli dostawy zwierząt rzeźnych odbywają się w różnych godzinach, należy wprowadzić zmianowość, która zapewni obsadzenie stanowisk badania w każdym czasie.

W przypadku badania poubojowego, które trwa do 8 godzin, a liczba osób wyznaczonych jest większa niż liczba stanowisk do badania, należy wprowadzić rotację co najmniej co 1,5 godziny, zapewniając poprzednio badającym osobom wyznaczonym przerwę od wykonywanych na danym stanowisku czynnościach, w czasie którego możliwe jest przeprowadzenie czynności powiązanych zgodnie z potrzebą (np. wypełnianie dokumentacji). Rotacja nie dotyczy stanowisk znakowania.

Jeżeli badanie poubojowe trwa dłużej niż 8 godzin, powinna być wprowadzona zmianowość. Powiatowy lekarz weterynarii w celu zapewnienia prawidłowo przeprowadzonego badania poubojowego mięsa, powinien tak obsadzić stanowiska badania, aby czas wykonywania czynności urzędowych przez jedną osobę łącznie z przerwą nie przekraczał 8 godzin na dobę.

5. OKREŚLENIE SPOSOBU DOKUMENTOWANIA WYKONYWANYCH CZYNNOŚCI W RAMACH NADZORU NAD UBOJEM ZWIERZĄT RZEŹNYCH NA POTRZEBY ROZLICZEŃ FINANSOWYCH.

5.1. Mając na względzie zapewnienie prawidłowego wykonywania czynności urzędowych w rzeźni, powiatowy lekarz weterynarii powinien przygotować lub zaakceptować przedłożony przez osoby wyznaczone harmonogram prac na poszczególnych stanowiskach osób wyznaczonych na następny miesiąc lub tydzień, nie później niż 2 dni przed rozpoczęciem kolejnego miesiąca lub tygodnia. Przygotowując lub akceptując harmonogram, powiatowy lekarz weterynarii powinien brać pod uwagę potrzebę rotacji osób wyznaczonych na różnych stanowiskach. Jest to konieczny element w celu ustawicznego szkolenia lekarzy

weterynarii i personelu pomocniczego oraz zapobieżenia sytuacji ciągłego wykonywania przez nich tych samych czynności. Przy planowaniu harmonogramu prac na poszczególnych stanowiskach w rzeźniach, w których czynności urzędowe wykonywane są w systemie zmianowym, a liczba zwierząt rzeźnych poddanych ubojowi na poszczególnych zmianach jest różna, powiatowy lekarz weterynarii powinien bezwzględnie brać pod uwagę kwestię równego, bądź porównywalnego udziału osób wyznaczonych w danym okresie rozliczeniowym. Załącznik nr 4 do instrukcji zawiera przykładowy harmonogram dla rzeźni, w której ubijane są świnie.

5.2. Po zakończonym miesiącu, każda osoba wyznaczona do nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych w ciągu pięciu dni roboczych kolejnego miesiąca zobowiązana jest do przedstawienia powiatowemu lekarzowi weterynarii rozliczenia z wykonanej pracy na poszczególnych stanowiskach badań.

5.3. Rozliczenie powinno być sporządzone, oddzielnie dla każdego gatunku zwierząt rzeźnych, na formularzu, którego wzór określa załącznik nr 5 do instrukcji. Pozwoli to na sprawdzenie, czy nie został przekroczony czas wykonywania rutynowego badania poubojowego zwierząt rzeźnych określony w ust. 4.1.

5.4. Rozliczenie należy wypełnić w następujący sposób:

- 1) w kolumnie „czynność” należy wpisać symbol/symbole czynności wykonywanej/wykonywanych danego dnia zgodnie z zamieszczoną w załączniku nr 5 legendą;
- 2) następne dwie kolumny służą do dokumentowania godziny rozpoczęcia zakończenia wykonywania czynności, jednej lub kilku; jeżeli osoba wyznaczona brała udział w kilku czynnościach, wpisuje godzinę rozpoczęcia pierwszej czynności i godzinę zakończenia ostatniej czynności;
- 3) w kolejnych kolumnach, które służą do dokumentowania liczby zwierząt poddanych ubojowi danego dnia, należy wpisać liczby, podając wielkości całego uboju w danym dniu, bez względu na fakt, czy dana osoba wyznaczona brała udział w badaniu wszystkich sztuk, czy tylko części ze względu na wprowadzoną zmianowość lub rotację.

6. ZALECANY SPOSÓB DOKUMENTOWANIA GODZIN I LICZBY DOKONANYCH UBOJÓW PRZEZ PRZEDSIĘBIORCĘ PROWADZĄCEGO RZEŹNIĘ

Mając na uwadze fakt, że istnieje potrzeba posiadania przez powiatowego lekarza weterynarii informacji dotyczących godzin sprawowania nadzoru nad ubojem

zwierząt rzeźnych, w tym godzin rozpoczęcia uboju w danym dniu i jego zakończenia, jako czas rozpoczęcia uboju zaleca się podać godzinę pierwszego oszłomienia, natomiast jako czas zakończenia należy podać godzinę, kiedy ostatnie dwie półtusze lub ostatnia tuszka zostaną zbadane. Zaleca się, aby powiatowy lekarz weterynarii poinformował przedsiębiorców prowadzących rzeźnię o potrzebie comiesięcznego wypełniania „Raportu z liczby godzin uboju i liczby ubitych zwierząt”, którego wzór stanowi załącznik nr 6 do instrukcji.

7. OKREŚLENIE SPOSOBU ROZLICZENIA FINANSOWEGO Z PRZEDSIĘBIORCĄ PROWADZĄCYM RZEŹNIĘ I OSOBAMI WYZNACZONYMI.

7.1. Na podstawie otrzymanych rozliczeń, o których mowa w rozdziale 5, powiatowy lekarz weterynarii wystawia dokumenty rozliczeniowe dla przedsiębiorcy prowadzącego rzeźnię, a osoby wyznaczone wystawiają rachunki do umów cywilnoprawnych dla powiatowego lekarza weterynarii.

7.2. Dokumenty rozliczeniowe dla przedsiębiorcy prowadzącego rzeźnię powinny dotyczyć maksymalnie miesięcznego okresu rozliczeniowego. Termin płatności opłat za wykonane czynności, powinien być wskazany w dokumencie rozliczeniowym.

7.3. Wystawiany dokument rozliczeniowy powinien zawierać wyszczególnienie gatunku zwierząt, wieku (w przypadku bydła), wagi (w przypadku pozostałych zwierząt rzeźnych) i godzin dokonanego badania zwierząt rzeźnych.

7.4. W przypadku nieuregulowania należności przez podmiot we wskazanym terminie, powiatowy lekarz weterynarii powinien rozważyć zasadność zmiany okresu rozliczeniowego z miesięcznego na tygodniowy.

8. ZASADY POSTĘPOWANIA ORGANÓW INSPEKCJI WETERYNARYJNEJ W PRZYPADKU BRAKU OBSADZENIA STANOWISK NADZORU NAD UBOJEM ZWIERZĄT RZEŹNYCH W RZEŹNI.

8.1. Powiatowy lekarz weterynarii przesyła za każdy kwartał właściwemu wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii pisemny raport z nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych. Raport należy przesłać nie później niż do dziesiątego dnia następnego miesiąca po zakończeniu danego kwartału. W raporcie, którego wzór stanowi załącznik nr 7 do instrukcji, należy wyszczególnić nieobsadzone stanowiska badań oraz stanowisko do poubojowego znakowania mięsa. Jednocześnie powinien poinformować, czy stan obsadzenia stanowisk jest zgodny z instrukcją. Raport

należy przysyłać również drogą elektroniczną w wersji edytowalnej na ustalony przez wojewódzkiego lekarza weterynarii adres poczty elektronicznej. Raport powinien wyszczególniać wszystkie rzeźnie znajdujące się w rejestrze prowadzonym przez powiatowego lekarza weterynarii.

8.2. Powiatowy lekarz weterynarii informuje właściwą okręgową izbę lekarsko-weterynaryjną o wolnych stanowiskach.

8.3. Powiatowy lekarz weterynarii zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej i na stronie internetowej powiatowego inspektoratu weterynarii (jeżeli taką posiada) informację o wolnych stanowiskach.

8.4. Niezwłocznie po otrzymaniu raportu kwartalnego od powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii zamieszcza na stronie internetowej wojewódzkiego inspektoratu weterynarii informację o wolnych stanowiskach nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźniach w danym powiecie. Wojewódzki lekarz weterynarii może także zamieścić taką informację w prasie lokalnej lub w prasie branżowej.

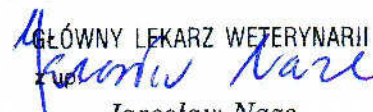
8.5. Wojewódzki lekarz weterynarii drogą elektroniczną niezwłocznie, lecz nie później niż do piętnastego dnia następnego miesiąca po zakończeniu danego kwartału, przekazuje do Biura Organizacyjnego Głównego Inspektoratu Weterynarii informacje o nieobsadzonych, zgodnie z postanowieniami instrukcji stanowiskach nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźniach w województwie. Informacje te przesyłane są w wersji edytowalnej na następujący adres mailowy: wakat-lw@wetgiw.gov.pl, i są zgodne ze wzorem raportu, który określa załącznik nr 8 do instrukcji.

8.6. Wyznaczony pracownik Biura Organizacyjnego Głównego Inspektoratu Weterynarii umieszcza na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Weterynarii informacje o nieobsadzonych stanowiskach nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźniach.

9. PRZEPISY KOŃCOWE.

1. Traci moc Instrukcja Głównego Lekarza Weterynarii Nr GIWbż-500-7/11 z dnia 8 grudnia 2011 r. w sprawie nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych.
2. Niniejsza instrukcja wchodzi w życie z dniem 15 kwietnia 2013 roku.

Zatwierdził:

GŁÓWNY LEKARZ WETERYNARII
Z-ca Głównego Lekarza Weterynarii